

Nr 625

Av fru **Ewerlöf m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 139, med förslag till lag om ändrad lydelse av 8 § bidragsförskottslagen den 11 juni 1943 (nr 382), m. m.

De kontanta försörjningsbidrag, som från samhällets sida kan komma barnen i ofullständiga familjer till del, förekommer hittills i två huvudformer, bidragsförskott och särskilda barnbidrag.

Kungl. Maj:t föreslår i proposition nr 139 inrättandet av ytterligare en bidragsform, nämligen de s. k. utfyllnadsbidragen. Detta är avsett att utgå till barn, vilket icke enligt i avtal eller i dom fastställt underhållsbidrag är berättigat till minst 720 kronor årligen. Detta belopp är detsamma som högst kan utgå enligt kungörelse om bidragsförskott.

Vad det här gäller är att, om den underhållsskyldige fullgör sina betalningar och förutsättningarna för bidragsförskott således inte finns, en motsvarighet till detta skall kunna beviljas i form av fyllnadsbidrag, utgörande skillnaden mellan bidragets maximala belopp — 60 kronor i månaden — och det bestämda lägre underhållsbidrag i samtliga fall som fastställts före den 1 april 1957.

Man knyter således här samman en civilrättslig underhållsskyldighet med ett ekonomiskt ansvar, som samhället påtar sig.

Staten kan icke göra gällande krav mot den underhållsskyldige för utbetalt fyllnadsbidrag såsom fallet är beträffande bidragsförskotten. Detta kan komma att inverka negativt på återkravet och återbetalningen från den underhållsskyldige, och risken för en återverkan på fastställandet av underhållsbidraget och dess storlek är uppenbar. Om samhället påtar sig ett slags garanti för visst till beloppet fastslaget underhållsbidrag till skilsmässobarn och barn utom äktenskapet synes det ofrånkomligt att detta kommer att leda till ökade svårigheter och även minskade ansträngningar att utverka underhållsbidrag till högsta möjliga belopp.

Den fortlöpande penningvärdeförsämringen gör säkerligen en ny generell höjning av underhållsbidragen nödvändig, och det måste under alla förhållanden synas önskvärt och riktigt att de underhållsskyldigas betalningsförmåga utnyttjas till fullo. Det bör således vara angeläget att företa åtgärder som syftar till att föra upp storleken av de aktuella underhållsbidragen.

Enligt vad som framkommit har de civilrättsliga möjligheterna ännu inte helt utnyttjats. Den allmänna reala inkomstutvecklingen samt penningvärdeförsämringen medför att berättigade krav kan resas på en betydande höjning av de utgående civilrättsliga underhållsbidragen. Man kan däremot icke göra gällande att den i och för sig berättigade höjningen — innan närmare till hands liggande möjligheter tillvaratagits — skall bekostas av skattebetalarnas medel.

Härtill kommer att det i nuvarande ekonomiska situation måste te sig vanskligt att ytterligare belasta statsbudgeten med nya utgifter. Dessa har redan överskridit gränsen för statens ekonomiska bärkraft, vilket de under senare tid gjorda försöken att öka statsinkomsterna tydligt visar.

Med stöd av ovanstående hemställes,

att riksdagen måtte avslå det i proposition nr 139 framförda förslaget till lag om utfyllnad av vissa underhållsbidrag.

Stockholm den 9 april 1957

Elsa Ewerlöf

Karin Wetterström

Gunnar Heckscher

Leif Cassel
